

ФАКТОРИ ТА УМОВИ УСПІШНОГО ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В РЕГІОНИ УКРАЇНИ

Сучасну економічну ситуацію в країні важко назвати сприятливою. У таких складних економічних і політичних умовах питання залучення інвесторів стає одним з ключових. Для початку необхідно виявити можливості інвестування в певний регіон.

Будь-який потенційний інвестор зацікавлений в отриманні достовірної й оперативної інформації про перспективні і життєздатні інвестиційні можливості. Головним інструментом у перетворенні певної ідеї в бізнес-план і відповідно прибуток, є вивчення сприятливих чинників як економіки країни, так й економіки регіону.

Для залучення потенційних інвесторів в регіон необхідно визначити головні перспективні напрями інвестицій. Керують системою залучення інвестицій регіональні органи влади. Найчастіше об'єктами управління є виробнича, інфраструктурна сфера, а також сфера обслуговування та надання послуг.

Для поліпшення умов інвестування в регіоні місцева влада може вплинути на цілий ряд факторів:

- зниження грошових ризиків у регіоні та відповідно підвищення інвестиційної привабливості;

- приріст інвестицій як іноземного походження, так і прямих, за рахунок власних фінансів;

- підвищення величини валового продукту регіону;

- ступінь капіталізації ключових сфер економіки регіону [1].

Правильна інвестиційна стратегія повинна бути узгоджена з сильними сторонами регіону і потенційно прибутковими сферами вкладення. Обов'язково враховуються витрати і рентабельність; сировинний, інтелектуальний і трудовий потенціал регіону.

Аналізуючи найбільш привабливі для інвестицій галузі економіки в 2016-2020 рр. необхідно відмітити, що головне правило будь-яких інвестицій – диверсифікація. Важливо розподілити капітал у кілька сфер. Такий підхід дозволяє скоротити ризик понести збитки і збільшує ймовірність отримання прибутку. Особливо це актуально в умовах кризи, до якої підійшла не тільки Україна, але решта світове співтовариство.

Перспективною платформою для інвестицій в умовах жорсткої гри на виживання буде, як не дивно, американський фондовий ринок. Так як економіка США порівняно покращилася, компанії будуть заробляти більше і відповідно зміцнять свої акції.

Друге місце займають високотехнологічні фірми. Причому як найбільші корпорації, так і більш дрібні підприємства, повинні показати в цілому позитивну тенденцію зростання. Сфера характеризується постійним збільшенням популярності в споживчому секторі. Якщо витрати споживачів залишаться на колишньому рівні, ця сфера інвестицій дасть відмінний прибуток. Мінус - це тривалий період окупності.

В Україні традиційно затребуваним буде ринок дорогоцінних металів і нерухомості. Золото завжди було в ціні. Останнім часом спостерігається значний приріст вартості як золота, так і нерухомого майна.

Враховуючи безліч і різноманітність факторів, що впливають на інвестиційний процес в регіоні, необхідно врахувати, що однотипність управлінського впливу на них вельми сумнівно може дати оптимальний ефект, тобто виникає необхідність у диференційованості управлінських впливів. За характером управлінського впливу виділяють прямі і непрямі методи.

Специфіка прямих методів управлінського впливу полягає в безпосередньому впливі на суб'єкти економічної діяльності з боку органів державної влади за допомогою

адміністративних повноважень, використовуючи належні їм ресурси і об'єкти. З переваг прямих методів можна виділити оперативність, цілеспрямованість, забезпечення пріоритетів стратегії регіонального інвестування, але в той же час відсутність гнучкості і тенденцій до саморегульованості позбавляє таких основ конкурентної боротьби, як стимулювання ініціативи і прагнень до вдосконалення, що в умовах ринкової економіки призводить до втрати конкурентоспроможності [2].

Непрямі методи управлінського впливу є більш гнучкими в силу відсутності обов'язково формалізованого характеру.

З урахуванням специфіки ринкової економіки виникає питання про можливість одночасного застосування прямого і непрямих методів у рамках реалізації економічного підходу розвитку регіону, який, безумовно, буде включати в себе: бюджетні, податкові, кредитно-грошові, антимонопольні, зовнішньоекономічні та інші методи управління. З метою реалізації стратегії залучення інвестицій в регіон необхідно передбачити можливість підтримки потенційних інвесторів:

1) в рамках бюджетного методу управління можливість надання субсидій, субвенцій, бюджетних гарантій;

2) в рамках податкового – розглянути можливість застосування податкового кредиту в якості податкової знижки на інвестиції, що залучаються а також ослаблення податкового тягаря за допомогою спеціальних режимів для інвесторів;

3) кредитно-грошового – страхування кредитів;

4) антимонопольного – протидія монополізації ринку шляхом створення бізнес-інкубаторів, консультаційних послуг, сприяння розвитку конкурентного середовища;

5) зовнішньоекономічного – сприяння створенню сприятливого іміджу та інвестиційного клімату регіону, активне залучення іноземних інвестицій;

6) інші – страхування ризику, пошук і розвиток передумов залучення коштів інвесторів саме в даний регіон.

Таким чином, в рамках стратегії залучення інвестицій в регіон можна говорити про підвищення рівня інвестиційної привабливості регіону. Тим не менш, враховуючи різноманітність сфер інтересів потенційних інвесторів, з метою підвищення ефективності залучених інвестиційних ресурсів необхідно виявити найбільш перспективні напрями інвестування та їх співвідношення з інтересами потенційних інвесторів.

Реалізація стратегії залучення інвестицій в регіон з урахуванням вищевикладеного не може бути здійснена без консолідації таких ресурсів управління як трудові, фінансові, природні, матеріально-технічні, управлінські та інтелектуальні, що можливо лише за умови їх організаційно-правового забезпечення, розвиненої методики, що базується на достовірності та повноті інформаційного супроводу.

Список літератури

1. Мудрак Н.В. Інвестиційна стратегія держави щодо залучення іноземних інвестицій / Н.В. Мудрак, Н.І. Омелянчик // Формування ринкових відносин в Україні. – №4. – 2012. – С. 67-70.

2. Борденюк В. Методологічні основи співвідношення методів управління на регіональному рівні / В. Борденюк // Питання конституційного права. Вісник. – №4. – С. 68-79.